

یادداشت

ضرورت توجه بیشتر به ریشه ناامنی‌های اخیر سیستان و بلوچستان



احسان هوشمند

کشته‌شدن ۱۱ نفر از اعضای یک طایفه و خانواده در کویر اصفهان هشداری است تا مسائل و چالش‌های توسعه‌ی پایدار استان سیستان و بلوچستان به صورت جدی و جامع مورد توجه کارشناسان و مسئولان مربوطه قرار گیرد. به گزارش رسانه‌ها در روزهای آغازین مرداد، ۱۱ نفر از خانواده قبیله‌زی که در حال جابه‌جایی مواد مخدر بودند، در درگیری با نیروی انتظامی کشته شدند. بنا بر اعلام خبرگزاری‌های رسمی، این گروه در حال جابه‌جایی چهار تن مواد مخدر بودند. حادثه کشته‌شدن این ۱۱ نفر که بازتاب رسانه‌ای قابل توجهی داشت، تنها یکی از مواردی است که در مردادماه روی داده است. همچنین در خبری دیگر اعلام شد که شامگاه پنجشنبه ۲۳ مرداد ۱۴۰۴، دو هنرمند بلوچ در جریان یک برنامه هنری در غار لادیز از توابع شهرستان میر جاوه هدف تیراندازی افراد مسلح ناشناس قرار گرفتند که یک نفر جان باخت و یک نفر دیگر زخمی شد. هویت فردی از خانواده شش‌مس الدین مطربیان (داوودی) و هویت فرد زخمی هادی ریگی اعلام شده است. شمس‌الدین مطربیان از نوازندگان چیره‌دست تنبوره، دهلک و چندین ساز دیگر بود. برخی محدودیت‌های محلی توسط گروه‌های افراطی برای فعالیت‌های هنری ممکن است در این رویداد اثر گذار بوده باشد. افزایش موارد گروگان‌گیری در ماه‌های اخیر در بلوچستان، به‌ویژه با هدف باج‌گیری، نگرانی‌ها نسبت به تشدید ناامنی و تهدید امنیت مردم را افزایش داده است. بر اثر همین حوادث حامد کله‌چپه ازجمله افرادی است که در ایرانشهر روده شد. در موردی دیگری جوان توسط سارقان مسلح در بخش دامن شهرستان پهره در ۱۷ مردادماه به قتل رسید. همچنین دوشنبه ۱۳ مرداد ۱۴۰۴، یک کودک بلوچ در شهرک یافت بلوچ شهرستان پهره توسط سارقان مسلح به سلاح سرد با هدف سرقت گوشی همراه مورد حمله قرار گرفت و کودک پس از بریده‌شدن شاهرگ جان باخت. همچنین در پی وقوع یک درگیری مسلحانه در تاریخ ۱۳ مرداد ۱۴۰۴، در روستای چاهنده‌از توابع شهرستان فوج، نگرانی‌های مردم درباره افزایش ناامنی‌ها در بلوچستان بیشتر شده است. در اتفاقی دیگر و بنا بر گزارش‌های محلی، سه‌شنبه ۱۴ مرداد در خیابان صیادی شهرستان خاش در پی تیراندازی افراد مسلح ناشناس، یک جوان کشته شد. همچنین در همین روز در پی درگیری مسلحانه بین افراد مسلح یک زن حامله با نام فاطمه بمبوری با اصابت گلوله در شهرستان پهره کشته و این زن به صورت اورژانسی سزارین شده و کودک پس از هشت دقیقه احیا نجات یافت. در این روزها همچنین فردی به دلیل اختلاف مالی وارد منزل یکی از ساکنان روستای چاهنده فوج شد و اقدام به تیراندازی به سمت او و اعضای خانواده‌اش کرده است. صدور یا اجرای احکام اعدام برخی از زندانیان ازجمله بهمن ایجباری (شبیک) وجوه دیگری از مسائل سیستان و بلوچستان است. در این دوره چهار هفته‌ای تلفات مربوط به تصادف و حوادث ناشی از سوخت‌بری در این استان نیز کم‌کان ادامه دارد و در همین‌باره در پی برخورد دو خودروی سوخت‌بر در روستای سنگان شهرستان دشتیاری، یک کودک و دو نفر از سرنشینان خودرو جان باختند. اگرچه افزایش حملات تروریستی در استان سیستان و بلوچستان بازتاب رسانه‌ای زیادی نداشته، اما در مردادماه چند حمله تروریستی هم بخشی دیگر از رویدادهای ناخوشایند اخیر این استان است؛ ازجمله یکشنبه ۱۹ مرداد ۱۴۰۴، در پی درگیری مسلحانه بین نیروهای نظامی در نزدیکی فرماندهی انتظامی سراوان و افراد مسلح چند نفر کشته و زخمی شدند. همچنین روز گذشته، یکشنبه ۲۶ مرداد، در شهرک گلخانه شهر ایدمی شهرستان نیمروز، درگیری مسلحانه‌ای میان مأموران نظامی و افراد مسلح ناشناس رخ داد. جمعه ۲۴ مرداد نیز درگیری دیگری در شهر ایرانشهر روی داد که تعدادی تلفات بر جای گذاشت. توجه جدی به توسعه پایدار سیستان و بلوچستان عزیز یکی از ضرورت‌های امروز و فردای ایران ماست. بیش از صد سال است که درباره لزوم توسعه این استان هشدار داده می‌شود. صد سال است مشفقان کشور مکرر درباره لزوم توجه به توسعه پایدار این استان تذکر داده‌اند و یادآوری کرده‌اند. اگرچه اتفاقات مثبتی هم در این‌باره روی داده، اما شکاف‌های توسعه‌ای استان چه با دیگر نقاط کشور و چه با شکاف‌های درون‌استانی توسعه چنان مشهود است که دل هر درمندی را به درد می‌آورد. بخشی از پیامدهای توسعه ناموزون و ناپایدار استان خود را در خلال گزارش‌های ناامنی مردادماه استان نشان می‌دهد. سیستان و بلوچستان ظرفیت‌های توسعه‌ای قابل توجهی دارد. تنها استان آقیانوسی کشور است که ساحلی طولانی و شایان توجه برای سرمایه‌گذاری دارد. تنها استانی است که مرز مشترک طولانی با پاکستان دارد. حدود هزار و ۴۰۰ کیومتر مرز زمینی و دریایی، و پویاترین حوزه‌های تمدنی جهان بدل شده است. این هویت، ترکیبی از سرمایه‌های فرهنگی ایران‌زمین و ارزش‌های معنوی و اخلاقی اسلام است؛ ترکیبی که می‌تواند به جهان پیام‌آور صلح، گفت‌وگو و کرامت انسانی باشد. در این چارچوب، گردشگری نه‌تنها ابزاری برای توسعه اقتصادی، بلکه فرصتی برای تبادل فرهنگی و افزایش هم‌گرایی ملت‌هاست. تجربه جهانی نشان داده که حضور گردشگران خارجی، به شرط برنامه‌ریزی هوشمندانه، امنیت‌آفرین است؛ زیرا پیوندهای انسانی و تقویت یک فرهنگ را تصویر واقعی ایران را به جهان نشان می‌دهد. جذب گردشگران خارجی هرگز در تعارض با ارزش‌ها و اصول جامعه اسلامی ما نیست، بلکه با مدیریت فرهنگی، آموزش راهمیان و طراحی تجربه‌های گردشگری متناسب با هویت بومی و دینی می‌توان این حضور را به فرصتی برای معرفی تمدن ایرانی- اسلامی بدل کرد. هر گردشگر می‌تواند سفیری باشد که روایت اصیل ایران فرهنگی، میهمان‌نواز و متکی بر اخلاق اسلامی را به جهان خود باز می‌گرداند. از سوی دیگر گسترش و رونق‌گرفتن گردشگری داخلی هم حتما موجب تقویت همبستگی، انسجام و تقویت روح معنوی ایرانیان خواهد شد. امروز بیش از هر زمان لازم است میراث فرهنگی و گردشگری را دو بال یک راهبرد ملی بدانیم؛ راهبردی که هم حافظ ریشه‌های تمدنی ماست و هم زمینه‌ساز توسعه پایدار، امنیت اجتماعی و ارتقای جایگاه ایران در جهان اسلام و جامعه بین‌المللی.

نقیسه زارع کهن؛ درحالی‌که اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه بر حفاظت از غیرنظامیان تأکید دارد، حملات اسرائیل به مراکز جمعیت و حتی مکان‌هایی مانند بهزیستی و اوین، شمار زیادی از کودکان، زنان و سالمندان را به کام مرگ کشاند و پرسش‌هایی جدی درباره ماهیت این تجاوزات برانگیخت. در جریان جنگ تحمیلی ۱۲روزه که از ۲۴ خرداد تا چهارم تیر ۱۴۰۴ ادامه یافت، حملات متعددی به زیرساخت‌ها و مناطق شهری انجام شد که آثار گسترده‌ای بر غیرنظامیان بر جای گذاشت. یکی از تکان‌دهنده‌ترین این تجاوزات، حمله سوم تیرماه به زندان اوین بود؛ حمله‌ای که درست در ساعات ملاقات صورت گرفت و بخش‌هایی مانند سالن ملاقات و تأسیسات درمانی زندان را درهم کوبید. سازمان دیده‌بان حقوق بشر در گزارشی که از ۱۴ اگوست ۲۰۲۵ منتشر شد، این اقدام را «ظاهران جنایت جنگی» توصیف و بر این نکته تأکید کرد که حمله بدون همدار و در شرایطی رخ داده که تعداد زیادی زندانی، کارکنان و خانواده‌ها در محل حضور داشتند. بازتاب این گزارش در رسانه‌های بین‌المللی ازجمله آسوشیتدپرس و گاردین نیز به‌سرعت منجر به بحث‌های گسترده‌ای درباره پایبندی اسرائیل به اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه شد. در همان روزها خبرهای متعددی از هدف قرار گرفتن بافت‌های شهری تهران منتشر شد. میدان تجریش در ۲۵ خرداد شاهد اصابت مستقیم موشک به خودروهای غیرنظامی بود که بنا بر گزارش‌های داخلی دست‌کم ۱۲ کشته ازجمله یک زن باردار و ده‌ها زخمی بر جای گذاشت. تصاویر دوربین‌های شهری و روایت شاهدان عینی از انفجار در یکی از پرترده‌ترین نقاط پایتخت به‌روشنی نشان می‌دهد که حمله در منطقه‌ای رخ داده که هیچ توجه نظامی روشنی برای انتخاب آن وجود نداشت و قربانیان آن نیز عمدتاً شهروندان عادی بودند که در حال تردد روزمره به سر می‌بردن. از سوی دیگر، شیرخوارگاه آمنه در غرب تهران، یکی از اصلی‌ترین مراکز نگهداری نوزادان و کودکان بی‌سرپرست، به‌طور مستقیم در معرض خطر قرار گرفت. مسئولان بهزیستی اعلام کردند که تنها نیم‌ساعت پیش از یک موج حمله، نوزادان این مرکز تخلیه شدند؛ اقدامی که از وقوع یک فاجعه انسانی جلوگیری کرد. این اتفاق به‌خوبی نشان می‌دهد که مناطق غیرنظامی آشکار مانند مراکز حمایتی و بهزیستی نیز در معرض تهدید حملات قرار داشتند و اگر تدابیر پیشگیرانه داخلی انجام نمی‌شد، می‌توانستیم شاهد تلفات سنگین در میان کودکان باشیم. هدف قراردادن ساختمان‌های حکومتی غریب‌زمنی نیز بعد دیگری از این درگیری بود. گزارش‌های رسانه‌ای و تحلیلی حاکی از آن است که علاوه بر پایگاه‌های نظامی و تأسیساتی مانند



یکی از ساختمان‌های صداسویما یا برخی ساختمان‌های پلیس، مراکز دولتی در تهران هدف قرار گرفتند و در نتیجه بسیاری از شهروندان نه‌تنها در اثر انفجارها، بلکه به دلیل فضای رعب‌آور، قطع ارتباطات و اختلال در خدمات عمومی دچار آسیب‌های روانی و اجتماعی جدی شدند. براساس اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، طرف‌های درگیر موظف هستند میان اهداف نظامی و غیرنظامی تفکیک قائل شوند، تناسب میان هدف و آسیب جانبی را رعایت کنند و اقدامات احتیاطی کافی را برای به حداقل رساندن خطر متوجه غیرنظامیان اتخاذ کنند. حمله به زندان اوین از این منظر نمونه‌ای برجسته از نقض آشکار این اصول به شمار می‌رود. حضور تعداد زیادی زندانی، کادر درمانی و خانواده‌ها در زمان ملاقات نشان می‌دهد که احتمال تلفات غیرنظامی از ابتدا بسیار بالا بوده است. فقدان هشدار مؤثر، زمان‌بندی نامناسب و نبود شواهد از وجود یک هدف نظامی معتبر در محل، دلایلی است که باعث شده اکثر کارشناسان حقوق بشری این حمله را بر مصادق جنایت جنگی توصیف کنند. درباره حملات پیرامون شیرخوارگاه آمنه یا میدان تجریش نیز اگرچه ممکن است ادعا شود که هدف نظامی در نزدیکی این مراکز وجود داشته، اما اصل احتیاط ایجاب می‌کرد گزینه‌هایی انتخاب شود که کمترین خطر را برای جمعیت غیرنظامی ایجاد کند. واقعیت این است که حضور نوزادان و کودکان در یک مرکز بهزیستی یا تراکم جمعیتی در یک میدان

حملات اسرائیل به مراکز غیرنظامی تهران و قربانیان پنهان جنگ ۱۲روزه

جنایت جنگی در قلب پایتخت



شهری باید مهاجم را به استفاده از ابزارهای دقیق‌تر یا زمان‌بندی متفاوت سوق می‌داد. رعایت‌نشدن این الزامات، حملات را از منظر حقوقی در دسته اقدامات بی‌تفکیک یا نامتناسب قرار می‌دهد. نکته مهم دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد، پیامدهای پساحمله است. غفو بین‌الملل در هشداری فوری که در هفتم جولای ۲۰۲۵ منتشر کرد، نگرانی خود را از وضعیت زندانیان پس از تخریب بخشی از اوین ابراز و تأکید کرد که جان افراد در بازداشت باید محفوظ بماند. هم‌صدایی دو نهاد معتبر بین‌المللی، یعنی دیده‌بان حقوق بشر و غفو بین‌الملل، نشان می‌دهد نگرانی‌ها تنها محدود به رسانه‌های منطقه‌ای یا نهادهای داخلی نیست، بلکه در سطح جهانی نیز الگوی هدف‌گیری اسرائیل در این جنگ مورد پرسش جدی قرار گرفته است. با کنار هم گذاشتن مجموعه این شواهد می‌توان دریافت که الگوی حملات اسرائیل در طول جنگ ۱۲روزه، نه‌تنها پایبند به اصول سه‌گانه تفکیک، تناسب و احتیاط نبوده، بلکه در مواردی مانند اوین، به‌طور مشخص ناقض این اصول بوده است. این الگو به شکل مستقیم منجر به کشته و زخمی‌شدن صدها غیرنظامی ازجمله کودکان، زنان و سالمندان شد و خسارت‌های روحی، اجتماعی و اقتصادی گسترده‌ای بر جامعه ایران وارد کرد. یک مؤسسه حقوق بشری داخلی به‌عنوان «دیده‌بان حقوق بشر کردستان ایران» که درباره نقض حقوق زنان و کودکان به انتشار اخبار و گزارش‌های مختلف می‌پردازد نیز در

تهران وتروئیکا؛ بازی انتظار

می‌رسد ایران اکنون به‌هیچ‌عنوان قدرت لازم برای برابری پارادایم خود با پارادایم غرب را ندارد. در همین دلیل است که من می‌گویم محوریت و گام اول برای قدرت‌زایی به مشروعیت‌زایی در داخل کشور بازمی‌گردد و مشروعیت‌زایی در قالب تغییر پارادایم اتفاق می‌افتد. تغییر پارادایم، نه در ادبیات و کلام، بلکه باید به شکل عملی، ملموس و عینی و در همه زمینه‌ها روی دهد. قدرت بین‌الملل وقتی تعیین می‌کند که حقوق بین‌الملل چه باشد یا نباشد، طبیعتاً تعیین می‌کند که حقوق و تکالیف برای ایران چیست و چه کاری باید بکند یا چه کاری نباید بکند. اما ایران قدرت تعیین‌تکلیف برای غرب ندارد. حالا از شما می‌پرسم، آیا این رویکرد اخلاقی است؟ قطعاً نیست، اما منبعث از قدرت بین‌الملل است و قطعاً قدرت بین‌الملل لزوماً اخلاقی نخواهد بود. وقتی ما در کشور سلسله مشکلاتی از آب و برق گرفته تا بحران معیشتی، مسائل امنیتی، بیدافتد، شکاف جامعه با دولت و نظایر آن را داریم، طبیعتاً قدرت کمتری در مناسبات منطقه‌ای و بین‌المللی خواهیم داشت. اینجاست که من می‌گویم باید روی داخل تمرکز کنیم؛ چون پاشنه آشیل ما فعلاً در داخل کشور است و اتفاقاً دشمنان با علم به این پاشنه آشیل، مرتباً به دنبال فشار بر ما هستند.

🔴 مهدی ذاکریان مرتب در این گفت‌وگو از تغییر پارادایسم می‌گوید. هر فعال حزبی و رسانه‌ای یا دیپلمات و سیاست‌مداری از منظر خود به این کلیدواژه نگاه می‌کند. واقعا شما به عنوان یک اسناد دانشگاه، چه قرائت حزبی و مشخصی از تغییر پارادایم دارید؟

سؤال بسیار کلیدی پرسیدید و به نظر من تغییر پارادایم یعنی راحل، راحل برای بحران و ما در کشور با چند بحران مواجه هستیم. تغییر پارادایم از منظر من یعنی آنکه برای تکتک این بحران‌ها راحل پیدا و این بحران‌ها را حل کرد و تا زمانی که این بحران‌ها پابرجا بمانند، تغییر پارادایم چیزی بیشتر از یک عبارت زیبا نخواهد بود. وقتی ما با این بحران‌ها مواجه هستیم، شما چگونه می‌توانید اسباب قدرت لازم را برای پاسخ‌گوکردن اروپایی‌ها در قبال اجرایی‌نکردن تعهدات برجامی خود داشته باشید؟ چگونه می‌توانید ترامپ را زیر سؤال ببرید که در میانه مذاکرات اجازه حمله و تجاوز به ایران داده شد؟ زمانی تغییر پارادایم، قدرت را به وجود می‌آورد که بحران‌های مذکور را حل کند.

آگهی تجدید مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) اجرای آسفالت انبار یاخچی آباد سازمان غذا و دارو در سال ۱۴۰۴ (نوبت دوم)



سازمان غذا و دارو به نشانی تهران – خیابان انقلاب – خیابان فخر رازی – جنب خیابان وحید نظری در نظر دارد مناقصهٔ عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای جهت واگذاری اجرای آسفالت انبار یاخچی آباد سازمان غذا و دارو در سال ۱۴۰۴ به شمارهٔ ۵۸۶۶۶۰۰۴۲۶۶۰۰۴۰۴۰۴۰۴ از طریق سامانهٔ تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار نماید.
کلیهٔ مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائهٔ پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانهٔ تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند .

— تاریخ انتشار اسناد مناقصه در سامانهٔ تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) : ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۶

— مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سامانهٔ تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) : تا ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۰۲

— مهلت زمانی ارائهٔ پیشنهادات از طریق سامانهٔ تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) : تا ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۷

— زمان بازگشایی پاکت ارز یابی کیفی از طریق سامانهٔ تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) : ساعت ۱۱:۰۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۷

— مکان بازگشایی پاکت ها: سالن کنفرانس طبقهٔ پنجم ساختمان شمارهٔ ۵ به آدرس تهران – خیابان توحید – نبش نیاپا شرقی – جنب بانک ملی – ساختمان معاونت توسعهٔ مدیریت و منابع سازمان غذا و دارو

— شمارهٔ تماس جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه : ۶۶۴۲۷۹۲۷ داخلی ۲۰۶

— اطلاعات تماس سامانهٔ ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : ۴۱۹۳۴ – ۰۲۱

— دفتر ثبت نام : ۸۸۹۶۹۷۳۷ – ۰۲۱

سازمان در رد یا قبول پیشنهادات مختار بوده و به پیشنهادهای مشروط و یا مخدوش تر تیب اثر داده نخواهد شد.
متقاضیان برای ثبت نام در پایگاه ملی مناقصات لازم است به آدرس اینترنتی آن پایگاه به نشانی (**http://iets.mporg.ir**) مراجعه نمایند.

شناسه آگهی ۱۹۸۳۳۸۵